

КЪМЪ „СВЪТУЛКА“

Безшумно, скромно, но и смѣло,
четиридесетъ години цѣли,

ти грѣ въ невиннитѣ сърдца
на поколѣнния деца.

Бѣ радость въ тѣхнитѣ игри
и къмъ труда пали искри.

И днесъ, къмъ новитѣ простори,
ти пакъ крилцата си разтвори. —

Лети, „Свѣтулчице“, напредъ —
и свѣткай весело навредъ.

Е. Багряна

ПЪРВИЯТЪ РАЗКАЗЪ ЗА ДЕЦА

— Напиши ми единъ разказъ за „Свѣтулка“!

— Не мога да пиша нищо за деца.

— Опитай се и ще видишъ, че можешъ!

И единъ день, на 1926 година, азъ седнахъ при работната си маса и написахъ първия си разказъ за деца, подъ надсловъ „На морското дъно“.

Когато следъ два дни занесохъ разказа на редактора на „Свѣтулка“, азъ съ вълнение очаквахъ неговата строга присъда. Той си сложи очилата и започна да чете. Следъ като прочете разказа, той се усмихна, стисна ми ржката и каза:

— Хубавъ е. Ще го помѣстя още въ следващата книжка.

Нѣмаше край тогава моята радость. И отъ тоя день азъ започнахъ да пиша разкази и стихове за деца, които по-късно излѣзоха въ отдѣлни книги. Така и азъ се наредихъ въ редицата на ония наши поети и писатели, които пишатъ за децата, за тѣхния чуденъ миръ и свѣтла и чиста вѣра въ доброто и бждещето. И всичко това азъ го дължа на добрия и благороденъ Александъръ Спасовъ, възторжениятъ идеалистъ и прекрасенъ разказвачъ.

Нека неговата „Свѣтулка“ да свѣти безкрайно дълго още въ живота на всички деца и да ги прави борци за повече свѣтлина, правда и свобода!

Вл. Русалиевъ

